

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Аблов Євгеній Валерійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням:

1) визнати такими, що не відповідають статтям 8, 24, частині першій статті 58, частині першій, пункту 4 частини шостої статті 126, частині першій статті 131 Конституції України:

– частину другу статті 42 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (далі – Закон № 1798) у редакції Закону України „Про внесення змін до деяких законів України щодо негайного відновлення розгляду справ стосовно дисциплінарної відповідальності суддів“ від 9 серпня 2023 року № 3304–IX (далі – Закон № 3304), якою встановлено, що: *«Дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя»*.

Дисциплінарне провадження розпочинається після отримання Вищою радою правосуддя скарги щодо дисциплінарного проступку судді, з повідомленням про вчинення дисциплінарного проступку суддею (дисциплінарної скарги), поданої відповідно до Закону України „Про судоустрій і статус суддів“, або за ініціативою Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя чи за зверненням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України у випадках, визначених законом.

Днем початку здійснення дисциплінарного провадження є день отримання Вищою радою правосуддя відповідної дисциплінарної скарги або день ухвалення Дисциплінарною палатою Вищої ради правосуддя рішення про відкриття відповідної дисциплінарної справи за власною ініціативою чи день отримання Вищою радою правосуддя відповідного звернення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України»;

– частину третю статті 55 Закону № 1798, згідно з якою: *„Вища рада правосуддя має право зупинити розгляд питання про звільнення судді з посади з підстав, визначених пунктами 1 та 4 частини шостої статті 126 Конституції України, на час розгляду скарги або заяви, наслідком якої може бути звільнення судді з посади з підстав, визначених пунктами 2, 3, 6 частини шостої статті 126 Конституції України“;*

2) визнати такими, що не відповідають статті 8 Конституції України:

– частину одинадцяту статті 45 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (далі – Закон № 1402), яка визначає, що: *„Засідання Великої Палати Верховного Суду вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше ніж дві третини її складу“;*

– частину одинадцяту статті 33 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV (далі – Кодекс), відповідно до якої: *„Засідання об'єднаної палати, Великої Палати вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше ніж дві третини її складу“.*

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи Кодексу, Закону № 1402, Закону № 1798 призвели до обмеження його прав як судді, чим порушено конституційні гарантії незалежності судді, право судді на звільнення, конституційний принцип верховенства права та становлять собою правову невизначеність.